

SPOLOČENSTVO

Nový život, ktorý nám dal Ježiš Kristus sa nedá žiť bez druhých. Spoločenstvo kresťanov je pre veriaceho jediný spôsob, ako byť úplným kresťanom. Človek potrebuje spoločenstvo, pretože takto bol stvorený. „Nie je dobré človekovi byť samému...“ (Gn 2,18). Každý z nás sa narodil do spoločenstva (do rodiny) a je predurčený na to, aby žil v spoločenstve. Aj Pán Boh žije v spoločenstve: je ním Trojica – Otec, Syn a Duch. A keďže sme stvorení na Boží obraz, máme v sebe potrebu vytvárať vzťahy s druhými.

Keď sa pozrieme do Skutkov apoštolov, vidíme už od začiatku, že apoštoli sa nevybrali každý svojou cestou, ale zotrvali spolu, tvorili spoločenstvo. Pochopili, že majú žiť ako jedno telo. V Skutkoch nachádzame aj nádherné opisy spoločného života prvých kresťanov:

„Neustále sa venovali učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám. Všetkých sa zmocňovala bázeň, lebo prostredníctvom apoštolov sa dialo veľa zázrakov a znamení. Všetci, čo uverili, boli pospolu a mali všetko spoločné. Predávali svoje pozemky a majetky a rozdeľovali z toho všetkým podľa toho, koľko kto potreboval. Deň čo deň spoločne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a spoločne jedávali pokrm s radosťou a úprimným srdcom. Chválili Boha a tešili sa priazni celého ľudu. A Pán deň čo deň pridával k ich spoločenstvu tých, čo povolával na spásu“ (Sk 2,42-47).

Čo je spoločenstvo? Spoločenstvo nie je štruktúra, ale miesto viery, kde zažívame spásu. Do spoločenstva s inými ľuďmi nás vedie Božia láska. Táto láska nás spája, aby sme vytvárali jedno telo – Kristovo telo. Budovanie Kristovho Tela je nutnosť, ku ktorej sme pozvaní: „Lebo ako v jednom tele máme mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak sme mnohí jedno telo v Kristovi, ale jednotlivo sme si navzájom údmi“ (Rim 12,4-5). Kto miluje Ježiša, hlavu Tela, ten miluje aj celé Telo. Kto prijíma Ježiša, prijíma aj jeho učeníkov. Často sa stáva, že v spoločenstve sa ocitnú ľudia, ktorí by sa inak možno nikdy nekamarátili a nerozprávali (líšia sa vekom, záujmami, vzdelaním...). Aj to je dôkazom toho, že v spoločenstve vládne Božia láska – Boh vie spojiť aj to, čo je v ľudských očiach nespojiteľné.

Spoločenstvo nepozostáva zo svätých a dokonalých ľudí, ale z osôb, ktoré sú rozhodnuté žiť s Bohom naplno. Spoločenstvo obzvlášť potrebujú tí, ktorí sa len nedávno narodili vo viere a túžia žiť plnšie svoje kresťanstvo. Tam môžu prijať lásku, podporu a starostlivosť, ktorú potrebujú na začiatku svojho nového života. V spoločenstve sa otvárajú srdcia a budujú sa hlbšie vzájomné vzťahy. Je miestom, kde sa ľudia delia o lásku, porozumenie, bratské napomínanie a modlia sa navzájom za svoje osobné potreby.

© 2014, ZKSM

www.zksm.sk

www.animator.sk

Bez života v spoločenstve nikdy neokúsime život v hojnosti, ktorý priniesol Ježiš.

Spoločenstvo tvoria rozmanití ľudia, s rôznymi darmi a talentami, ktorými sú navzájom pre seba obohatením. „Každému je však daný prejav Ducha na spoločný úžitok“ (1Kor 12,7).

Členovia spoločenstva sa navzájom dopĺňajú. Každý má svoju úlohu, funkciu, ako aj orgány v tele majú každý svoju jedinečnú, nezastupiteľnú úlohu. Nikto nemôže povedať, že v spoločenstve nie je potrebný. Telo potrebuje aj srdce a mozog, ale potrebuje aj malíček na ľavej nohe, pretože telu dodáva rovnováhu. Spoločenstvo je ako veľká skladačka. Ak z nej niektorý kúsok vyberieme, nedostaneme nádherný obrázok, ktorý vidíme na obale puzzle. Každý člen spoločenstva je potrebný a má čo dať iným.

„Lebo telo nie je jeden úd , ale mnoho údov. Keby noha povedala: Pretože nie som ruka, nie som z tela!, či zato nepatrí k telu? A keby ucho povedalo: Keďže nie som oko, nie som z tela!, či zato nepatrí k telu? Keby bolo celé telo len okom, kde by bol sluch? A keby bolo celé sluchom, kde by bol čuch? Preto Boh usporiadal v tele všetky údy tak, ako chcel. Keby však boli všetky údy jedným údom, kde by bolo telo? Takto je teda mnoho údov, a predsa jedno telo. Preto oko nemôže povedať ruke: Nepotrebujem ťa!, ani hlava nohám: Nepotrebujem vás! Ba skôr je to tak, že tie údy tela, ktoré sa zdajú slabšími, sú nesmierne potrebné, a tým údom, ktoré sa nám zdajú menej cenné, preukazujeme väčšiu poctu, a pretože sú neslušné, dostáva sa im o to starostlivejšie zaodenie, zatiaľ čo naše počestné údy to nepotrebujú. Boh však usporiadal telo tak, že slabšiemu údu dal viac cti, aby neboli v tele roztržky, ale aby sa údy vzájomne o seba starali. A teda ak trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy; ak sa dostáva cti jednému údu, radujú sa s ním všetky údy. Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy“ (Rim 12,14-27).

Na to, aby telo mohlo dobre fungovať, každý orgán musí plniť svoju úlohu. Niekedy sa však stáva, že niektorí členovia spoločenstva chcú od ostatných len prijímať a nie sú ochotní dávať, obetovať sa. Takto sa aktívne orgány vyčerpajú a spoločenstvo nebude zdravé. Ak si členom spoločenstva, buď ochotný doň prispievať pre blaho všetkých. Dary a talenty máme v prvom rade na šírenie Božieho kráľovstva, nie pre budovanie vlastnej slávy. Spoločenstvo je ideálne miesto, kde môžeš objaviť svoje dary a naučiť sa ich využívať v prospech celého tela.

Ako sme už povedali: spoločenstvo netvorí dokonalí ľudia. Všetci máme chyby, preto aj tu dochádza ku konfliktom či nedorozumeniam. V spoločenstve sa navzájom obrusujeme, aby sme sa čoraz viac podobali Kristovi. Učíme sa však aj odpúšťať si navzájom a prijímať sa aj so svojimi chybami a nedostatkami.

Spoločenstvo sa od partie líši aj tým, že nie je zamerané len do vnútra, na budovanie vzťahov a nečinné hovenie si. Spoločenstvo si uvedomuje svoju príslušnosť k miestnej cirkvi a záleží mu na ľuďoch v okolí, ktorí Krista nepoznajú, preto hľadá spôsob, ako svoju skúsenosť s Bohom odovzdať iným. Ak by myslelo iba na seba a nič by neodovzdávalo smerom navonok, bolo by

ako Mŕtve more: ono totiž iba prijíma toky riek, ale z neho žiadna rieka nevyteká. Preto z neho úplne zmizol život. Naopak, Genezaretské jazero vodu nielen prijíma, ale aj posúva ďalej, preto v ňom žijú rozličné ryby a iné živočíchy.

Ak chceš naplno žiť život, ktorý priniesol Ježiš, nájdi si spoločenstvo, v ktorom budeš rásť. Ak vo svojom okolí nemáš spoločenstvo, modli sa za to, a Boh ti pomôže nejaké nájsť, alebo ťa možno bude viesť k tomu, aby si ho založil u vás v meste.

Dynamika: Panáčikovia

Každý prítomný dostane papierového panáčika. Jeho úlohou bude napísať naň svoje meno a aj svoje talenty, dary, schopnosti, ktoré môže priniesť do spoločenstva. (Dajte na to účastníkom cca. 10 minút)

Potom panáčikov poukladajte na zem, tak aby do seba zapadali a utvorte z nich ľubovoľný obrazec. Potom ľubovoľného panáčika vyberte a poukážte na to, že bez neho v obraze vznikla diera, prázdne miesto. Názorne takto vysvetlíte, že každý človek má v spoločenstve svoje miesto.

Účastníkom môžete dať chvíľu čas, aby si poprezerali panáčikov a prečítali, aké dary majú ich bratia a sestry. Ak vedia ešte o nejakom dare, ktorý sa na panáčikovi nenachádza, môžu ho tam dopísať. Pre ľudí to môže byť veľmi obohacujúce a povzbudivé.

Diskusné otázky:

1. Čo si myslíte o myšlienke, že kresťan potrebuje spoločenstvo? Súhlasíte s ňou? Zdôvodnite svoj názor?
2. Čo môže podľa vás človeku priniesť život v spoločenstve?
3. Ako ste sa cítili pri aktivite s panáčikmi? Bolo pre vás ľahké napísať svoje dary a talenty? Čo vás zaujalo alebo prekvapilo, keď ste si čítali, čo napísali ostatní?
4. Podnietila vás táto prednáška k tomu, aby ste začali chodiť do nejakého spoločenstva? Aké kroky podniknete?